

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2008. november 19. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2008. szeptember 8. napján kihirdetett 8.B.275/2008/12. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A megyei bíróság a rendelkező részben megjelölt ítéletével vádlottat rendőr zászlós vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 226.§-ban meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségében és a Btk. 170.§ (1) bekezdésben meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő testi sértés vétség kísérletében. Ezért őt 300 napi tétel, napi tételenként 300 Ft.-, mindösszesen 90.000 Ft.- pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak 300 napi fogházbüntetésre történő átváltoztatásáról, továbbá a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokú ítélet ellen a vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a megyei bíróság ítéletének helyes indokainál fogva történő helybenhagyására tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen előadott perbeszédében döntően az elsőfokú bíróság előtt előadottakat ismételte meg. Eszerint a vádlott vélt jogos védelmi helyzetben cselekedett.

Kifejtette, hogy a sértettel szembeni jogszerű rendőri intézkedést akadályozta a sértett úgy, hogy fellépéséből a vádlott joggal következtethetett támadásra. Hivatkozott arra is, hogy a rendőri intézkedéseket jelentős stressz - helyzetben pillanatok alatt kell foganatosítani. Előadta továbbá, hogy városban már több esetben került sor más intézkedő rendőrökkel szemben erőszakos fellépésre. Ezt meghaladóan többletként jelentkezett a védő ítéletábra előtt előadott perbeszédében az első fokon megállapított tényállás iratellenességben megnyilvánuló megalapozatlanságára történő hivatkozás. E körben utalt arra, hogy az ütés szándékossága kétséget kizáró bizonyossággal nem állapítható meg.

A védelmi perorvoslat részben alapos.

Az ítéletábra a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és eljárását.

Ennek során az megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást, a szükséges körben felvéve a bizonyítást. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is helyesen mérlegelve döntően megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 351.§ (2) bekezdés b) pont II. fordulatában meghatározottak okán a Be. 352.§ (1) bekezdés értelmében csak az alábbi kiegészítésre és helyesbítésre szorul az ítélet 2. oldalán.

sértett a rendőri intézkedés módját kifogásolva szitkozódó hangnemet használva indult el a vádlott felé.

Mellőzendő a tényállásból a „A vádlott szándéka 8 napon belül gyógyuló sérülés okozására irányult, azonban” mondatrész. E körben utal az ítéletábra arra, hogy a vádlotti szándék értékelése a jogi indokolás körébe tartozik.

A kiegészítést a vádlott és tanúként meghallgatott kollégái, valamint a sértett élettársa, tanú egybehangzó vallomásai alapján eszközölte az ítéletábra. tanú úgy nyilatkozott, hogy az élettársa, a sértett „úgy viselkedett, ahogy máskor, szidalmazta őket”. [8.B.275/2008/5. számú jegyzőkönyv utolsó sor]

Ezen kiegészítéssel és helyesbítéssel az ítéleti tényállás teljes mértékben megalapozottá és a Be. 352.§ (2) bekezdésére figyelemmel a felülbírálat során irányadóvá vált.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság vádlotti bűnösségre vont következtetése okszerű és a vádlott cselekményének törvényi minősítése is helyes.

A megyei bíróság a bizonyítékokat helyesen értékelve, helytállóan észlelte és törvényszerűen rekesztette ki a bizonyítékok köréből a nyomozás során a büntetőeljárás törvény szabályait figyelmen kívül hagyó, a szakma szabályainak megfelelően egyáltalán nem nevezhetően rögzített tanú és terhelti vallomásokat, valamint a sértetti feljelentést, helyesen utalva arra is, hogy a törvény kötelező rendelkezése nyomán nem kerülhettek a kérdéses bizonyítékok értékelésre.

A megyei bíróság ezt meghaladóan ésszerű indokát is adva, helyesen tekintette a sértett magánindítványát jogszerűen és határidőben előterjesztettnek.

Az elsőfokú bíróság a kifejtettekre figyelemmel a rendelkezésére álló bizonyítékokat kifogástalanul mérlegelve oldotta fel az ellentmondásokat a vádlott és a vele szolgálatot teljesítő rendőr főtörzsőrmester, valamint a sértett és hozzátartozói - , tanú és tanú - vallomásai között e körben úgy, hogy tanú és II.sz. tanúk aggálytalan vallomásaira helyezte a hangsúlyt.

Az ítélet tábla a megyei bíróság bizonyítékok értékelésével kapcsolatban kifejtett, mind a cselekmények jogi minősítése vonatkozásában és a vádlotti jogos védelmi helyzetre vonatkozó tévedésének fenn nem állásával összefüggésben kifejtett indokaival teljes mértékben, azok ésszerűségénél, helyességénél fogva egyetértett.

Nem osztotta azonban az ítélet tábla a megyei bíróság álláspontját a büntetés kiszabása körében.

Az elsőfokú bíróság döntően helyesen vette számba a súlyosító és enyhítő körülményeket, azonban nem kellő nyomatékkaal értékelte azokat.

Súlyosító körülményként - osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját - a halmazati elkövetés jelen esetben nem kerülhet figyelembe vételre. A Btk. 85-86.§ rendelkezéseire figyelemmel a halmazat ténye külön súlyosító körülményként - a ne bis in idem elvére figyelemmel - kizárólag akkor értékelhető, ha kettőnél több bűncselekmény képezi a halmazat tárgyát.

Nyomatékos enyhítő körülményként kell értékelni a sértett teljes mértékben felróhatónak minősülő azon közrehatását, miszerint a más személlyel szemben történő, jogszerű intézkedést foganatosító rendőrhöz hátulról, nem tetszésének szidalmazó hangnemben hangot adva közelített - megteremtve ezzel közeledésének támadó jellegére történő következtetés lehetőségét is - és ezzel a rendőri intézkedés befejezését akadályozta. A vádlotti cselekmény ilyen közrehatás mellett rendkívül csekély fokban veszélyes a társadalomra.

Szintén nagy nyomatékkaal szükséges értékelni a vádlott kifogástalan szolgálatát, azt hogy annak teljesítése közben egyszer sem került összetűzésbe a törvénnyel.

A bűncselekmény társadalomra veszélyességének csekély mértéke és a kifejtett bűnösségi körülmények mellett a Btk. 37.§ és Btk. 83.§-ban foglalt büntetési célok és elvek érvényesülése érdekében a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása és más intézkedés alkalmazása is szükségtelen. Elegendő a Btk. 71.§ bekezdésében meghatározott megrovás intézkedés alkalmazása, mellyel a bíróság rosszallását fejezi ki a bűncselekmény elkövetése miatt.

Az ítélet tábla a megrovás intézkedés alkalmazásával ezúton felhívja a vádlottat, hogy a jövőben tartózkodjék bűncselekmény elkövetésétől.

Végezetül utal az ítélet tábla arra, hogy a másodfokon előadott védői jogorvoslat az elsőfokú bíróság mérlegelését támadja, mely a tényállás megalapozottsága folytán nem vezethetett eredményre.

Minderre figyelemmel az ítélet tábla a Be. 361.§ (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen eljárva a megyei bíróság ítéletét az érintett körben a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig annak helybenhagyásáról a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében döntött.

Debrecen, 2008. november 19.

. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

. Elek Balázs
a tanács tagja, előadó bíró

. Háger Tamás
a tanács tagja

Záradék: A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2008. szeptember 08. napján kihirdetett 8.B.275/2008/12. számú ítélete a mai napon jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2008. november 19.

Dr. Kardos Sándor
a tanács elnöke